

**Chương 399: Điều Tra Cùng Olivia Ở Thủ Đô
Rajeurn Vương Quốc Levaina (3) - Bạo Loạn
Tại Thủ Đô Rajeurn
(Số từ: 3501)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:48 PM 06/05/2023

Những người này bị buộc tội dị giáo.

Đám đông vô cùng tức giận, và các lính canh đã chặn đám đông đang giận dữ lại, thúc giục họ không áp đặt các biện pháp trừng phạt cá nhân đối với họ.

Điều gì đã xảy ra trong ba giờ chúng tôi đi vắng?
Tất cả họ đều bị xử tử.

Nó thậm chí không phải là một ngôi làng địa phương, mà là thủ đô của một quốc gia nhỏ, và điều này đã xảy ra ở quảng trường chính với một công dọc.

Những người bị buộc tội dị giáo đã chết, và đám đông giận dữ la hét muốn đốt cả xác chết.

Tôi không biết liệu điều tra viên đã đến và gán cho họ là những kẻ dị giáo và hành quyết họ trong thời gian ngắn đó, hay liệu các lính canh đã tự mình treo cổ họ hay không.

Tuy nhiên, vụ hành quyết này được tiến hành quá nhanh so với quy trình thích hợp.

"Tất cả họ đều mất trí... con người..."

Olivia dường như cảm thấy kinh hoàng hơn cả sự ghê tởm và khinh bỉ, vì cô ấy không ngờ rằng mọi người sẽ bị giết mà không cần xét xử thích đáng.

Sợ hãi tương tự như tức giận.

Đó là lý do tại sao nỗi sợ hãi về Ma vương biến thành sự tức giận đối với đồng loại và tìm kiếm vật tế thần.

Olivia quay lưng lại với cảnh hành quyết ghê rợn và đám đông giận dữ và tiến về phía trụ sở điều tra.

"Hoàng tộc Levaina và trật tự thần thánh đang làm cái quái gì vậy?"

"ANH..."

Tôi không thể nói bất cứ điều gì.

"Chẳng lẽ bọn họ cố ý ư?"

Hoàng gia và tổ chức không làm gì cả. Trên thực tế, họ có thể đã bỏ qua tình huống này.

Họ có thể nói rằng những người này không phải là dị giáo mà chỉ là những người bình thường. Đám đông có thể tin hoặc không.

Tuy nhiên, nếu những kẻ tế thần không bị xử tử, sự tức giận và sợ hãi sẽ không nguôi ngoai. Dù họ

có thực sự là dị giáo hay không thì cái chết của họ sẽ tạm thời làm nguôi cơn giận.

Những con dê tể thần được hành quyết nhanh chóng một cách bất thường để khiến đám đông cảm thấy rằng điều gì đó đã được giải quyết.

Nếu đám đông giận dữ trở nên bạo lực, sự hỗn loạn khủng khiếp sẽ xảy ra. Việc thả những người bị nghi ngờ là dị giáo sẽ chỉ làm tăng thêm sự tức giận của đám đông.

Để kiểm soát tình hình, họ đã giết những người vô tội.

Olivia đã tìm ra tình hình.

Tìm ra sự thật không quan trọng.

Hiện tại, bạo lực vô mục đích của đám đông chìm trong sợ hãi vì cuộc tấn công của Ma vương chắc chắn sẽ đóng một vai trò quyết định trong lòng căm thù loài người của Olivia.

***

“Ông đã để điều này xảy ra?”

Trở lại trụ sở điều tra đặc biệt, Olivia hỏi trưởng điều tra Scott Kelton.

Hiệp sĩ trung niên với vẻ mặt thản nhiên dường như hoàn toàn hiểu những gì Olivia đang nói.

"Cô Olivia, tôi chắc rằng cô biết mình đang nói gì."

"Tôi biết điều này có thể được coi là can thiệp vào công việc nội bộ và bộ phận điều tra không có thẩm quyền như vậy. Nhưng vẫn... đây là..."

Ngay cả khi Olivia cảm thấy vỡ mộng về nhân loại, cô ấy đã không trở thành người đồng ý giết người bừa bãi.

"Tôi hiểu rằng nếu không được kiểm soát, tình hình này có thể leo thang thành một cuộc bạo loạn lớn và biến thành một cuộc săn lùng dị giáo bừa bãi. Tuy nhiên, Cục Điều tra Đặc biệt ở đây để điều tra sự thật đằng sau cuộc xâm lược của ma quỷ, không can thiệp vào công việc nội bộ của Levaina. Chúng ta không thể làm gì khác."

Olivia không phải là kẻ ngốc. Cô ấy nhận thức rõ những gì Kelton đang nói.

Nhưng khi chứng kiến sự điên rồ của một cuộc điều tra mở ra trước mắt cô, nơi mọi người bị treo cổ ngay lập tức và biết rằng xu hướng này có thể tiếp tục hoặc leo thang thành bạo loạn, cô không khỏi cảm thấy thất vọng vì họ không thể làm gì được.

Tuy nhiên, Cục Điều tra Đặc biệt phải hoạt động trong phạm vi quyền hạn của mình, và các sự kiện xảy ra ở Rajeurn hiện nay rõ ràng là nằm ngoài phạm vi của họ.

Do đó, Olivia biết rằng mình đang đòi hỏi quá nhiều ở Scott Kelton.

Nhưng họ không thể làm gì với tình huống này sao?

Ít nhất thì Olivia vẫn còn đủ lòng trắc ẩn để nghĩ theo cách đó.

"Tất nhiên, ngay cả khi không có bất kỳ thẩm quyền đặc biệt nào, chúng tôi vẫn có thể có tác động có ý nghĩa đến tình hình này bằng cách bày tỏ một vài lời quan tâm."

Chỉ huy Tiểu đoàn 3 của Shanapell đã có một vị trí đủ tốt để vượt qua vị trí của một vị vua địa phương. Hơn nữa, ông ta hiện đang nhận lệnh từ Đế chế và xử lý các nhiệm vụ chỉ huy tại chỗ. Nó có thể can thiệp vào công việc nội bộ, nhưng có rất ít điều mà ông ấy không thể làm với số lượng hậu thuẫn đó.

"Tuy nhiên, việc tôi tham gia vào những vấn đề như vậy có thể bị coi là can thiệp vào công việc nội bộ của một quốc gia có chủ quyền. Vì vậy, điều quan trọng không phải là Levaina."

"Ông đang đề cập đến các quốc gia chư hầu khác?"

"Đúng."

Levaina có thể bị can thiệp ở một mức độ nào đó. Nhưng nếu các quốc gia chư hầu khác phát hiện

ra sự can thiệp của họ, họ sẽ rất khó chịu. Ngay cả khi đó là chủ quyền của một quốc gia nhỏ, nó vẫn sẽ bị coi là vi phạm chủ quyền của một quốc gia chư hầu.

Mặc dù tất cả các quốc gia đều thuộc về Đế chế, nhưng sau tất cả, nó là một liên bang của nhiều quốc gia. Đế chế có luật pháp và chủ quyền riêng, bao gồm cả Thủ đô Hoàng gia, nhưng các quốc gia chư hầu cũng có luật pháp và chủ quyền riêng. Trong trường hợp này, các điều tra viên Đế quốc đến để điều tra một vụ việc đã can thiệp vào công việc nội bộ, điều này không phù hợp với mục đích của họ.

Có quá nhiều điều kiện để tranh chấp nên quan điểm của Scott Kelton là họ không thể can thiệp dù tình hình có xấu đến đâu. Olivia và tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc hiểu điều đó.

"Ngoài ra, tôi không nghĩ phản ứng của họ tệ đến thế. Nếu ép buộc sự thật lên một đám đông đang giận dữ, họ sẽ càng tức giận hơn. Một vài người vô tội có thể chết, nhưng mọi chuyện sẽ sớm lắng xuống."

Scott Kelton đưa ra nhận xét này một cách tình cờ khi đang đọc một bản báo cáo và đánh dấu một cái gì đó, xoay cây bút của mình.

Ông ấy đã đúng.

Nói với những người đang tìm kiếm vật tế thần rằng con dê tế thần của họ vô tội sẽ chỉ khiến họ tìm kiếm một người khác hoặc trở nên tức giận hơn. Sự tức giận đòi hỏi phải được giải quyết, ngay cả khi nguyên nhân của nó là sai lầm.

Họ sẽ đối mặt với sự hỗn loạn do bạo loạn, hay tìm một vài kẻ tế thần, giết chúng và lấy lại sự ổn định?

Hoàng tộc Levaina và Giáo hội chỉ đơn giản là chọn điều ít tệ nạn hơn trong hai điều ác. Olivia nhìn chăm chăm vào Scott Kelton, người đang thờ ơ xoay chiếc bút của mình với vẻ mặt lác lõng.

Thay vì phẫn nộ với kết luận lạnh lùng của ông ta, có vẻ như chính Olivia cũng bối rối, không thể tìm ra câu trả lời.

"Tôi đương nhiên không có tư cách, nhưng có một người có tư cách can thiệp nội vụ..."

Ông thận trọng nhìn tôi.

"Reinhardt."

"...Vâng?"

"Nếu cậu ta tuyên bố ở đây với tư cách là đại diện của Hoàng tộc Đế quốc, cậu ta có thể thảo luận về một phản ứng thích hợp với Hoàng tộc Levaina."

"...Nhưng ông nói đó là can thiệp vào công việc nội bộ?"

"Tôi đã nói điều đó với tiền đề là cậu ta sẵn sàng chịu trách nhiệm. Tôi không muốn chịu trách nhiệm, nhưng suy nghĩ của Reinhardt có thể khác. Cậu ấy không thuộc quyền chỉ huy của tôi, phải không?"

Vì vậy, mặc dù ông ta chỉ là một hiệp sĩ, tôi là một bán Hoàng tộc Đế quốc mang quốc huy.

Mặc dù người đứng đầu bộ phận điều tra can thiệp vào công việc của Hoàng tộc Levaina sẽ không phục vụ cho mục đích điều tra, nhưng nếu một đại diện Hoàng tộc Đế quốc nói chuyện với Hoàng tộc khác vẫn có thể xảy ra. Tất nhiên, đó vẫn là sự can thiệp vào công việc nội bộ, nhưng việc trò chuyện với Hoàng tộc Levaina là điều chắc chắn có thể thực hiện được.

Tuy nhiên, trong trường hợp đó, cả Hoàng tộc Đế quốc và tôi sẽ phải chịu trách nhiệm về mọi hậu quả phát sinh từ sự bất cẩn của mình.

Biểu tượng hoàng gia không chỉ đơn giản là thẻ ưu tiên cho các cổng dọc.

Tôi hiểu tại sao nó không được trao cho bất cứ ai. Tại sao Tana gửi tôi đến đây?

Bây giờ tôi đã có một số ý tưởng.

Có phải là để ổn định tình hình hỗn loạn ở Levaina nếu tôi có thể?

Mặc dù mạng sống của tôi không gặp nguy hiểm, nhưng đó sẽ là một thành tích đáng kể nếu tôi thành công.

Nó thậm chí không phải là một giải pháp. Có thể chỉ để xem tôi phản ứng thế nào khi đối mặt với một vấn đề quan trọng như vậy.

Nhưng bằng cách nào?

KHÔNG.

Nhưng những tên khốn để quốc này thực sự rất khó chịu, phải không?

Thử nghĩ xem, bọn họ gây kinh hoàng cho các nước nhỏ phía nam rồi rửa tay gác kiếm đúng không?

Họ đã gài bẫy Ma vương vì điều đó, và giờ họ muốn tôi, Ma vương, dọn dẹp mớ hỗn độn của họ, phải không?

***

Thủ đô Rajeurn của Levaina hiện đang hỗn loạn do hậu quả của cuộc tấn công của Ma vương, và mọi người phát điên lên vì sợ hãi Ma vương.

Kết quả là sự thanh trừng Giáo hội Ma thần. Tất nhiên, hầu hết những người bị thanh trừng và giết chết đều là những người vô tội không liên quan gì đến nó.

Hoàng gia và các tổ chức tôn giáo, những người biết rằng những người này vô tội, dường như

đang cố tình hy sinh họ để xoa dịu công chúng giận dữ.

Ma Vương chưa bao giờ can thiệp vào nơi này ngay từ đầu.

Cuối cùng, việc đế quốc đẩy lực lượng cách mạng vào các nước nhỏ phía nam và giết họ cũng là vì Levaina là một nước yếu. Bộ phận điều tra chỉ nghĩ đến việc nguy tạo vụ việc, và họ đã rửa tay rửa sạch hậu quả, trong khi tranh luận liệu đó có phải là can thiệp vào công việc nội bộ hay không.

Đó là một sự thật lâu đời rằng những hành động khủng khiếp của giai cấp thống trị là không thể hiểu được. Tuy nhiên, nó thậm chí còn cảm thấy kỳ lạ hơn trong tình hình hiện tại.

Đế chế, kẻ đã gây ra tình huống này và giờ đang đứng ngồi không yên, cũng thật kinh khủng.

Hoàng tộc Levaina và Ngũ đại Thần giáo, những người đang treo cổ những nạn nhân vô tội mà không hề hay biết và cố gắng ổn định tình hình, cũng thật kinh khủng.

Khi tôi nghĩ về nó một cách chính xác, đám đông biến nỗi sợ hãi của họ thành sự tức giận và tìm kiếm một vật tế thần cũng thật kinh khủng.

"Địa ngục không ở một nơi nào khác."

—Trong phòng VIP.

Olivia đứng bên cửa sổ, lắng nghe tiếng kêu xa xăm của mọi người với vẻ mặt u ám.

Trong thời gian Ma giới tồn tại, các trận chiến diễn ra ở một khu vực cụ thể được gọi là Ma giới. Do đó, những trận đánh, trận chiến, máu và tàn sát chỉ ở nơi đó.

Tuy nhiên, giờ đây Ma giới đã biến mất, những con quỷ đã xâm nhập vào thế giới của con người và có thể đột ngột xuất hiện và biến mất ở bất cứ đâu.

Vì vậy, mọi người phát điên lên vì sợ hãi một kẻ thù vô hình, và sợ rằng họ có thể đang sống và thở gần họ.

Đó là lý do tại sao họ cố gắng tìm kẻ thù dưới hình dạng con người trong chính họ vì họ không thể tìm thấy kẻ thù dưới hình dạng quỷ, và đó là những tín đồ của Giáo hội Ma thần. Nhưng ngay cả những tín đồ của Giáo hội Ma thần cũng không có ở đây, vì vậy tất cả những gì họ làm là nghi ngờ và ghét bỏ lẫn nhau.

"Chúng ta sẽ làm gì, Reinhardt?"

Tại thời điểm này, tôi là người duy nhất có thể tiếp cận Hoàng tộc Levaina với ít tiếng ồn nhất. Tôi có thể báo cáo vấn đề này với Hoàng tộc Đế quốc, nhưng người đứng đầu hiệp sĩ Shanapell nói rằng cứ để nó yên.

Cho dù đó là Charlotte, Hoàng đế hay Bertus, họ chắc chắn sẽ bảo tôi để yên nếu họ nghe về vấn đề này.

Tôi có khác gì không?

Ngay cả khi tôi nói với họ rằng người này không phải là tín đồ của Giáo hội Ma thần, mọi người sẽ không tin điều đó, và ngay cả khi họ tin, cuối cùng họ sẽ cố gắng trút giận theo cách khác.

Ngoài ra còn có một phương pháp cấm săn bắn dị giáo tư nhân quy mô lớn và ban hành một cái gì đó như thiết quân luật để kiểm soát cư dân.

Tuy nhiên, nếu đám đông tức giận bắt đầu một cuộc bạo loạn, nó sẽ gây ra một thảm họa lớn hơn. Bạo loạn có thể lật đổ Hoàng gia, nếu đánh đám đông trấn áp bạo loạn thì sẽ là đại họa.

Đó là một sự kiện bi thảm, nhưng Scott Kelton đã đúng khi nói rằng tình hình sẽ lắng xuống với ít đổ máu nhất khi những người vô tội thiệt mạng.

"Trừ khi có những tín đồ quý thực sự bị bắt hoặc, tốt nhất, Ma vương chết... Anh không biết làm thế nào để giải quyết nó mà không đổ máu."

Làm thế nào tôi có thể có một giải pháp thông minh? Tôi không phải là thiên tài, và chính trị không phải lĩnh vực của tôi.

Ngay cả khi tôi gặp Quốc vương của Levaina và làm điều gì đó ngoài lề, tôi sẽ nói gì? Không có cách nào tôi sẽ có một giải pháp thông minh.

Olivia đứng bên cửa sổ và lặng lẽ nhìn xuống đường.

Cô trở nên căm ghét con người, nhưng cô không thể bình tĩnh nhìn những người vô tội chết. Là bản chất của cô ấy sẽ không bao giờ biến mất ở một nơi nào đó?

"Người ta trở nên như thế này khi họ không chịu khuất phục trước sự tuyệt vọng..."

Không có gì chắc chắn rằng Ma vương sẽ quay trở lại, và thiệt hại thực tế không lớn đến thế.

Nhưng nỗi sợ hãi lan truyền giữa mọi người một cách độc lập với thực tế.

Nỗi sợ hãi mang tên Ma vương được tái tạo và thổi phồng về kích thước mà không có thực chất giữa mọi người.

Cuối cùng, nó không khác gì đức tin, ngoại trừ việc nó không được gọi bằng cái tên đó. Giống như những người không biết về Thần linh nói rằng Ngài là như vậy và thiết lập một quan niệm thông thường.

Một đức tin gọi là Ma vương đang được tạo ra giữa mọi người.

Trong số những thứ họ đang nói, không có thứ nào giống tôi, nhưng mọi người đã thêm xác thịt vào thực thể mơ hồ được gọi là Ma vương, biến nó thành một hình tượng đáng sợ.

Một niềm tin mới vào cái tên Ma vương, thứ chỉ gọi lên nỗi sợ hãi và tuyệt vọng thông qua niềm tin.

-Tìm tín đồ của Giáo hội Ma thần!

Bây giờ nó sẽ mọc lên trên khắp lục địa.

Rajeurn chỉ là một trường hợp cực đoan; vì họ không thể tìm thấy lũ quỷ trên khắp lục địa, mọi người sẽ cố gắng tìm kẻ thù có hình dạng con người, những tín đồ của Giáo hội Ma thần.

Nơi này chỉ là sự khởi đầu.

Một cuộc săn lùng và thanh trừng quy mô lớn những người theo Giáo hội Ma thần sẽ bắt đầu.

-Hãy tin vào Artorius!

-Anh hùng sẽ được hồi sinh và đánh bại Ma vương!

Và sau đó, tôi nghe thấy một cụm từ bất ngờ.

Olivia, người đang nhìn ra ngoài cửa sổ, quay đầu về phía tôi với vẻ bối rối.

".....?"

".....?"

Tôi vừa nghe thấy gì?

-Anh hùng Artorius sẽ bảo vệ chúng ta!

"Vừa rồi em nghe làm sao? Em tưởng nghe được Artorius?"

"Vâng anh cũng nghĩ thế...?"

KHÔNG.

Đây là loại vô nghĩa gì?

Olivia và tôi nghĩ rằng mọi người có thể hét lên về cuộc thanh trừng Giáo hội Ma thần, nhưng cuối cùng chúng tôi lại nghe thấy một tuyên bố thậm chí còn vô lý hơn.

—Tin vào Artorius?

Olivia và tôi ngay lập tức chạy ra đường và túm lấy người đang la hét đến nghẹt thở.

"Xin lỗi."

"Artorius sẽ cứu chúng ta.....!"

Người hét lên một tuyên bố kỳ lạ như vậy là một người đàn ông lớn tuổi không rõ tuổi.

"Có chuyện gì vậy?"

"Ông đang nói về cái gì vậy? Tin tưởng vào Artorius?"

"Các bạn cũng nên tin vào anh hùng và nhận được sự cứu rỗi...! Không cần phải sợ Ma vương chút nào!"

Ông hét lên với vẻ mặt tràn đầy niềm tin và sự thuyết phục. Olivia bối rối, và tôi cũng cảm thấy như vậy.

"Không, Artorius, anh ta... đã chiến đấu với Ma vương và... chết, phải không?"

Trước những lời lấp bắp của tôi, ông ấy lắc đầu quầy quậy.

"Ôi! Cậu bé, cậu biết gì mà nói những điều như vậy! Artorius không chết mà đã thăng thiên! Sau khi lập được chiến công vĩ đại là đánh bại Ma vương, anh ấy đã trở thành một vị Thần Chiến Tranh...! Đúng vậy, anh ấy đã gia nhập hàng ngũ của các vị Thần Chiến Tranh! Bây giờ Ma vương đã trở lại, không phải tự nhiên mà Artorius quay lại để hoàn thành nhiệm vụ còn dang dở của mình sao?!"

KHÔNG.

"Các bạn cũng vậy, hãy tin tưởng vào anh hùng và chờ đợi sự cứu rỗi sắp tới...!"

Cái trò nhảm nhí gì thế này?

Ông già bắt đầu hét lớn khi rời xa chúng tôi, những người đang chết lặng.

-Hãy tin vào Artorius!

-Thời điểm cứu rỗi đang đến gần!

-Anh hùng sẽ trở lại! Đừng sợ!

Khi chúng tôi thẫn thờ nhìn theo bóng lưng đang lùi dần của ông già, Olivia và tôi nhìn vào mắt nhau.

"Đó có phải là một tôn giáo mới dựa trên anh hùng?"

"Sao anh biết được..."

Mặc dù việc săn lùng Giáo hội Ma thần và các khía cạnh khác vẫn nằm trong phạm vi suy nghĩ.

Chúng tôi không khỏi sửng sò trước sự xuất hiện hoàn toàn bất ngờ của một tôn giáo mới tôn thờ Ragan Artorius.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

momo Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading